

Nieuwscheemder Roel Mantingh al vijftien jaar op de bres voor kleine dorpen ,Den Haag ligt niet wakker van die 70.000 plattelanders'

■ NIEUW SCHEEMDA – Kleine dorpen, die leeg dreigen te lopen en steeds meer met verpaupering te maken krijgen. De problemen zijn bekend. Maar denk nu niet, dat het vijftien jaar geleden allemaal koek en ei was. Niet voor niets werd toen, in 1978, de Vereniging Kleine Dorpen Groningen opgericht. De VKDG viert vandaag dat vijftienjarig bestaan en doet dat onder leiding van Roel Mantingh. Het 52-jarige schoolhoofd uit Nieuw Scheemda blikt terug en vooruit.

Door **Marcel Looden**

Hoe is het in 1978 allemaal begonnen?

„De provincie kwam toen met het streekplan en dat was helemaal gericht op de grotere streekcentra. Met de kleine kernen werd geen rekening gehouden. Uitbreiding was niet mogelijk, er konden geen nieuwe inwoners bij komen. Zo zou de afbraak steeds verder gaan. De heer Keijer van de dorpsbelangenvereniging in Zeerijp is toen de grote voorman geweest. Hij heeft de krachten gebundeld en op 20 mei 1978 is de vereniging in Zeerijp opgericht. Ik zat meteen in het bestuur en ben later voorzitter geworden”.

Hoeveel dorpen zijn lid?

„Bij de oprichting hadden we 45 dorpen. Nu zijn er 125 bij ons aangesloten. In totaal heeft Groningen ongeveer 150 kleine dorpen. Het is nodig dat een kern een dorpsbelangenvereniging heeft, alleen dan kunnen ze lid worden. We doen geen zaken met zo maar één persoon uit een dorp”.

Hoe lagen de dorpen er in 1978 bij?

„Niet best. Vaak was de verlichting onvol-

▲ Dankzij de inspanningen van de Vereniging Kleine Dorpen Groningen is er weer leven op het platteland.

Foto: Anne Marie Kamp

doende en lagen de riolen er heel slecht bij. Wij hebben de mensen er toen bewust van gemaakt, dat er iets moest gebeuren om een verdere afbraak tegen te houden. De overheid kwam toen met stads- en dorpsvernieuwingsgeld en langzamerhand is het toen beter gegaan”.

Dat bewust maken was en is een belangrijke taak. Waar houdt de vereniging zich nog meer mee bezig?

„We voeren projecten uit. Ons eerste was het uitgeven van een handboek voor de leefbaarheid en we zijn nu ondermeer bezig met het uitzetten van kanoroutes. Vier maal per jaar wordt ons tijdschrift uitgebracht en natuurlijk gaat er veel tijd in voorlichting zitten”.

De eerste vijftien jaar zitten er op. Is er in de kernen veel ten goede veranderd? Wat zijn de huidige problemen?

„Er is veel verbeterd. Door die stads- en dorpsvernieuwing is er meer geld beschikbaar gekomen. De mondigheid van de mensen is veel groter geworden, ze komen nu meer voor hun belangen op. Je ziet ook dat veel buitendorpen hun krachten bundelen en zo naar het gemeentebestuur toestappen. Maar problemen zijn er natuurlijk genoeg. Op het Hogeland bijvoorbeeld liggen veel heel kleine dorpen en die dreigen in een isolement te raken”.

Kan de vereniging veel uitrichten tegen de plannen van de overheid? Kan er iets worden gedaan om bijvoorbeeld het openbaar vervoer op peil te houden?

„Onze vereniging is natuurlijk geen machtsfactor. Op het Groninger platteland wonen zeventigduizend mensen. Nog niet de helft van het aantal in de stad Groningen. Daar liggen ze in Den Haag dus echt niet wakker van. Maar door gezamenlijk op te treden kun je toch heel wat bereiken. En op het openbaar vervoer hebben we weinig greep, maar dat geldt ook voor de overheid”.

Bent U ondanks deze beperkingen optimistisch over de toekomst van het Groninger platteland?

„Het gaat erom dat we de mensen in de dorpen houden. Daar moeten we aan werken en ik denk dat dat gaat lukken. Optimistisch? Ja, toch wel”.

Om het vijftienjarig bestaan van de VKDG te vieren toeren Mantingh, zijn medebestuurders en enkele genodigden door de hele provincie. Per bus worden vele kleine dorpen bezocht en de resultaten van vijftien jaar noeste arbeid bekeken.